

Жерар Беко

МЕСТА НА СИЛАТА

ЗАГАДЪЧНИТЕ ЦЕНТРОВЕ НА ЗЕМЯТА

Места на силата

Загадъчните центрове на Земята

Автор Жерар Беко

Превод Лиляна Мандаджиева

Издателство „Паритет“, София

240 стр.

На света има специални места, които са известни сред хората като свещени, но има и такива, които са известни като прокълнати. Обикновено тези места се наричат „места на силата“, но с какво са свързани особените им качества? Съществуват ли там порти към други светове, необяснима енергия или сакрални сили, или всяка чудо може да се обясни от науката?

В тази книга ще намерите версиите на редица учени, които се опитват да разгадаят тайните на тези свръхестествени места. Тайните на изоставени градове, погребални ритуали, следи от извънземни, както и мистериите около изображенията в Наска, историята на Баалбек, необяснимите явления, свързани с подводни чудовища. Книгата предлага убедителна, но и спорна информация за всичко това. Едно обаче е сигурно – тя ще ви помогне да разберете нещо повече за живота на нашата планета, като ви отведе дълбоко в историята и ще ви изпрати далеч в бъдещето.

В книгата са използвани изследователски материали, описани от Андрей Скларов в книгата „Тайните на древните цивилизации. Мистериите на старите артефакти и новите технологии“, издадена от издателство „Паритет“ през 2023 г.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена, в каквато и да е форма, без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-619-1

Съдържание

Предговор. Какво представляват „Местата на силата“ ...	5
НАЙ-ВИСОКИТЕ ПЛАНИНИ НА ПЛАНЕТАТА	13
Откъде идва силата в свещените места	13
Шамбала	25
Тайната на монголските пирамиди	29
Тибетските чудеса	32
НАЙ-СТУДЕНАТА ЗЕМЯ	41
Парче от Атлантида	41
Какво е представлявала цивилизацията на атлантите	43
Антарктида – материк, тайнствен и плашещ	48
Откъде е доплавала Антарктида	55
По следите на антарктидите	57
Бази на нацистите	62
Център на Силата ли е Антарктида	73
НАЙ-БЕЗКРАЙНИТЕ ПЯСЪЦИ	77
Последното чудо на света	77
Загадките на сфинкса	80
Какво се крие в пирамидите	85
Базите на жреците	92
В търсене на истината	99
Най-големите пирамиди	106
НАЙ-ИЗВЕСТНИЯТ ТРИЪГЪЛНИК	111
Чудесата в триъгълника	111
Безсилието на науката	116
Как са „открити“ Бермудите	119
Днешните Бермуди – все още неразгадани	127
НАЙ-ГЪСТИТЕ ДЖУНГЛИ	132
Кой откри Америка	132

Исторически дълбини	136
Пътища за никъде	141
ЗЕМЯ НА ВЕЛИКАНИ	146
Остров Пасха	146
Древна Пацифида	150
Доброволните ангели-хранители	156
НЕИЗСЛЕДВАНИ ТАЙНИ	158
На колко години е разумната цивилизация на Земята	158
Космическа цивилизация	166
Загадъчни паралелни светове	171
Митични праисторически същества	183
Хора с издължени черепи	190
НЕИЗСЛЕДВАНАТА ДРЕВНА АРХИТЕКТУРА	198
Огромни каменни градежи – мегалити	198
Черните камъни от Ика в Перу	207
Пирамидите от Чичен Ица	218
Защо древните цивилизации са правили лабиринти?	224
Знаците в Наска	231
Тайната на древните изображения	231

ПРЕДГОВОР

Какво представляват „Местата на силата“

„Щастливият човек не е този, който се придържа към старите, познати неща, а този, който създава нови възможности за себе си.“

Ма Дхиан Синдху

Понятието „Място на силата“ (на английски „Place of Power“) се свързва с повишената енергия и специалната атмосфера на определена област. В продължение на векове на такива „силни“ места са били изградени храмове, манастири, църкви. Наричани са свещени места (sacred places)¹. На такива места са устройвали капища и са провеждали различни ритуали.

В „Местата на силата“ често се появяват различни аномални явления, свързани с излъчването на енергия от Земята. Това могат да бъдат преходи към паралелни светове, където човек може да изчезне (трайно или временно), или места, където се осъществяват контакти с различни същности или същества (светеши топки, духове и др.) и т.н.

Местата на силата привличат или отблъскват хората в зависимост от заряда „+“ или „-“ на полюса на местността. Там много хора успяват да се разтоварят от ежедневието, да почувстват хармония с природата, да постигнат спокойствие, да осъзнаят или преосмислят живота си, да намерят своя път или (в случай на отрицателно въздействие) да почувстват дисхармония, раздразнителност, както и да почувстват необясними усещания и дори да се разболеят. Мнозина от вас

¹ „sacral“ от лат. *sacri* – свещен – Бел. прев.

вероятно добре помнят историите за египетските пирамиди, проклятията на фараоните и т.н. Със сигурност знаете за смъртта на археолози, починали от необясними болести след участието си в някои разкопки. Във всеки случай – мистерията привлича всички и няма как да избягаме от нея. Това е причината да ви разкажа онова, което аз самият знам, както и за места, на които можете да отидете, но и за такива, които е по-добре да избягвате.

Местата на Силата – това са свещените места на планетата, които притежават чудодейна енергия. Повечето човешки култури, започвайки от традициите на шаманите и завършвайки с големите цивилизации в древността, са свързвали тези центрове с възможността, която те са предоставяли за общуване с висшите сили на нашата Вселена, с достигането на хармония между човека и природата. Съгласно тези представи различните култови съоръжения, построени в тези места, играели огромна роля за благополучието на съответното съдружие и са позволявали да се хармонизира отношението на човека към природата. Това най-често са каменни кръгове, ступи², пагоди, мантрови колела, параклиси и т.н. Хората отдавна забелязали техните особености, а редките щастливци, притежаващи особена дарба, успявали да използват тези източници за доброто на своите събратя по разум. Те обаче били използвани и във вреда – в зависимост от мирогледа на личността, докоснала се до тяхната тайна.

Езера, реки, гори... Божествената сила може да се намира навсякъде, на нея са се посвещавали приказки и легенди, разказващи за феноменалните способности на тези извори за изцеляване на недъзи. Скептицизмът и убеждението, че това явление е измислица, не са обосновани с нищо. Свещените места се появили много по-рано от институцията

² **Ступа** (от санскрит буквално „куп, насип“) е будистки монумент или постройка с конусовидно-пирамидален силует, съдържащ реликви. Под една или друга форма ступите присъстват във всички будистки култури. Бел. прев.

на жреците, така че да им се кланя и да извършва обреди под сянката на тайнствените сили можел всеки желаещ. Едва с течение на времето, когато религията набрала сила и започнала да прилича повече на политическо течение, наблягайки на подчинението и управлението на паството, свещенослужителите сложили ръка на тези оазиси на първородна и честа енергия. След време хората започнали да твърдят, че не съществува никаква сила извън Църквата и че само сочещият пръст на църковния наместник бил способен да дарява чудодейни способности. Тогава започнали да се появяват храмове, построени по заповед на църковните власти.

Църквата, отдавна загубила невинния си облик, се стремяла към власт и се отнасяла снизходително към държавата. Отминали във вечността времената, когато всички свещенослужители притежавали достойнства, стремели се да служат на хората и да ги заразяват с разум, доброта и непреходни ценности. Дошлите на власт бързали да задушат в зародиш пораждащите се източници на святост, да прекъснат чистата връзка между божественото чудо и простосмъртните. Затова в историите за необяснимите свойства на едни или други светини, даряващи изцеление, истината се смесила с измислицата. Църковната върхушка, безусловно, е знаела за т.нар. Места на Силата, въпреки че е предпочитала да обгръща с ореол на възшебство съвсем обикновени места, давайки си вид, че самолично надарява едно или друго място с целителни свойства и божествена енергия.

Още преди хилядолетия хората знаели за съществуването на Местата на Силата, където, според тях, се е извършвал пряк контакт с божеството. Именно в тези места те разполагали жертвениците си и общували с покровителите си. По-късно възмъжалото племе, преразгледало религиозния си мироглед, а на мястото на жертвеника вече строило капище. Векове по-късно християните издигали на тези места храмове. Религиозните вярвания се сменяли едно след друго, politeизмът освобождавал пътя на Единобожието, но Местата

на Силата оставали актуални извън контекста на религията. Естествено, християнското духовенство не било заинтересовано от толкова съмнително откритие, подкопаващо устоите на църковната власт. Според църковните деятели приоритетите върху чудесата и особеностите трябвало да принадлежат само на главната от световните религии. Но как може да се спори с неоспоримите факти?

И така, първият извод, който се налага от само себе си, е, че Силата, присъстваща в определени места, изобщо не е свързана с религията и едва ли има някакво отношение с божеството и с божественото. Тя съществува сама по себе си, независимо от хората. Но откъде се взема тя?

Съществуват множество всевъзможни езотерични учения, търсещи достоверно обяснение на случващото се. В една такава книга, например, се казва:

„Местата на Силата“ се характеризират с изразено доминиране на един или друг вид енергия от нематериалните светове, способна да оказва съществено влияние върху състоянието на въплътените същества, в това число и на хората. „Местата на Силата“ според тяхното положително или отрицателно въздействие се делят съответно на положителни и отрицателни. Има положителни „Места на Силата“, изключително благоприятни за един или друг вид духовна работа, даряващи изцеление и хармония. Докато онези, заредени с негатив, вселяват суматоха в тялото и душата, понякога под тяхното въздействие може да се почувства целият ужас на адското пекло – толкова остри и болезнени биват емоциите, пробуждащи се при съприкосновение с тях. „Местата на Силата“ може да имат размери от един метър до стотици километри в диаметър. Малки и големи, със слабо или по-силно изразено енергийно въздействие.

На Земята има много загадъчни места, изследвани и не изследвани, известни и не толкова известни. Много хора са

чували за Стоунхендж (Великобритания), Бермудския триъгълник, пирамидите в Гиза (Египет) и планината Кайлас (Тибет). Но съществува и планината Table Mountain (Tafelberg) в Африка (близо до Кейптаун), планината Шаста (САЩ, Калифорния), Гластънбъри (Glastonbury) в Англия, местността Карнак (Carnac) във Франция и т.н. Известните места на силата привличат десетки и стотици хиляди туристи годишно, поклонници, хора, поели по пътя в търсене на съвършенството, ясновидци, контактьори, лечители, екстрасенси, космоенергетици.

Някои учени смятат, че местата на силата се намират във възлите на така наречената „Кристална решетка на Земята“. Тъй като Земята непрекъснато се развива и променя, Кристалната решетка, свързана с магнитното поле на Земята, също се променя и затова местата на силата не са „вечни“ – те или се преместват, или изчезват, или възникват нови места на силата.

Местата на силата могат да бъдат открити както на повърхността на Земята: в равнината, високо в планината, в гората, дори в града, но често и под земята: в подземни пещери, в устието на някой вулкан, на дъното на някое езеро. На такива места често могат да бъдат открити различни конструкции, построени по различно време от човека или природата, където се концентрира голямо количество енергия. Например мантрични кръгове, долмени, ступи (будистки храмове), параклиси – дело на човешките ръце, както и различни мегалитни обекти, сталагмитни колонии и т.н., които са творения на природа.

Трябва да признаем, че приемливо обяснение на феномена засега учените не са успели да намерят. Едни свързват това явление с намесата на извънземни същества, други се позовават на отвъдния свят, а реалистите предпочитат най-рационалната трактовка, твърдейки, че всички Места на Силата в света са обединени в обща енергийна структура, която подобно на мрежа покрива нашата планета. Там, къ-

дето се пресичат нишките на тази „мрежа“, така наречените възелчета, са именно местата, в които Силата се проявява най-активно. За съжаление, нито една от версиите не дава основание да се откrexне завесата на тайната над самата природа на енергията и нейния произход. Една от най-популярните хипотези, с която разполагаме към момента изглежда по следния начин:

Силата е нематериална енергия, която присъства в едни или други места. Очевидно става дума за физическо поле от рода на електромагнитното, но със съвсем други свойства. Силата въздейства на психиката на човека, може да усилва (или да отслабва) енергетиката му чрез пряко влияние на подсъзнанието, може да открива допълнителни резерви на организма. Например да дарява способност за ясновидство или да подсказва правилния изход от една или друга ситуация. Примери: вярващите, отиващи в храма да получат, както те смятат, божествена помощ, успешно я получават, излизат от църквата „просветлени“ и „изпълнени със сила“; болни, изцеляващи се от съприкосновението си със светините; емоционален подем и озарение; съпричастност към извора на мъдрост. Силата влияе благотворно на човека, дарявайки го с енергия и пречистване. Аз, неверният Тома, непризнаващ господството на нито една религия, циник и рационалист до мозъка на костите си, привикнал да намирам обяснение на всичко, колкото и странно да изглежда, като че ли за първи път в живота си попадах в задънена улица. Изпаднал под влиянието на Местата на Силата, така и не можах да открия източника на тази благодатна енергия. Щом прекрачих прага на стария католически храм в далечното селце Шанти в Южна Франция, където, според преданието, два пъти е отседнал Людовик XIV със свитата си, чух вълшебни звуци на орган и, след като седнах на някаква твърда седалка, усетих в цялото си тяло странна лекота и желание да запeya. Подобно със-

тояние на покой и умиротвореност бях изпитвал само в детството си. А какво ще стане, ако се опитам да събера сведения за всички Места на Силата на Земята и да ги нанеса на карта, включвайки местата на концентрация? Идеята е утопична.

Последните открития в областта на квантовата физика доказват, че самото наблюдение на реалността я променя! Това означава, че съзнанието е в състояние да влияе на всичко, като се започне от клетките на нашето тяло и се стигне до атомите. Вселената е организъм, който функционира в един ритъм. И ние сме съучастници в този ритъм, в това движение, като от една страна му се подчиняваме, а от друга сме негови създатели. Да променим собствената си реалност, да се настроим за необходимите промени можем да постигнем най-пълно на позитивни места на силата, защото там приемникът и предавателят ще работят много по-синхронизирано и с много по-малко отклонения и смущения.

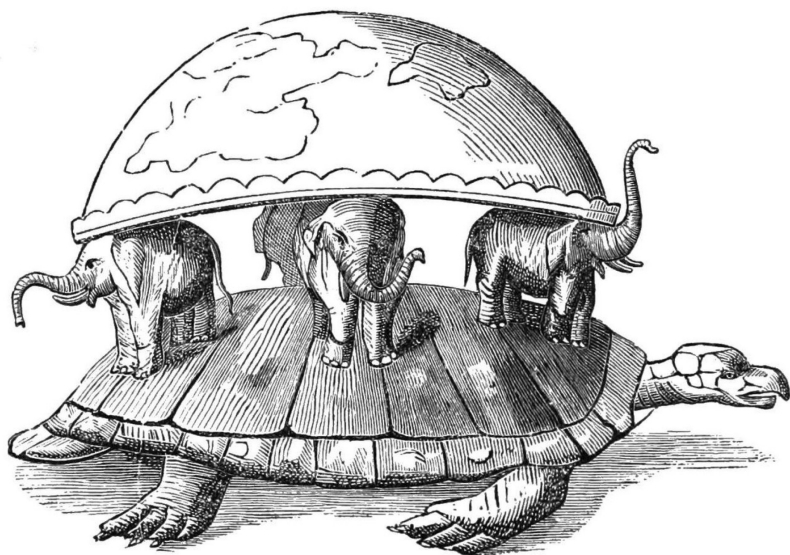
Появата на светци, изцеляването на немощни и болни хора, явяването на чудеса – нищо от този списък не се подава на ясен научен анализ. Съществуват много опити тези явления да се пригладят и доведат до нивото на физиката и естествените науки, да се разнищят до последно и да се направи опит да се повторят самостоятелно. Не случайно ние, хората, сме свикнали да наричаме себе си венец на творението и твърде буквално да възприемаме своя божествен образ и подобие. Колко ни се иска гордо да провъзгласим, че сме всемогъщи!

Възможни са две версии на привидно логичното обяснение на тези явления. Или в тези места ние се докосваме до други измерения – да, до онези същите, за които толкова пъти са писали фантастите, или генераторът на енергията се намира под земята. Тогава ще бъдем принудени да признаем, че дълбоко под земята съществува още една цивилизация, различна от нашата. Двете теории изглеждат прекалено фантастични

и измислени, особено втората, която дори прилича на пълна глупост. Уви, никакво потвърждение на тези хипотези досега не е намерено, а фантазията и въображението са способни да ни отнесат на крилата си твърде далече.

„Всеки, който влиза в непознати земи, трябва да помни, че в тях живее миналото, което пази тайни и ще ги разкрие само на онези, които търсят.“

Из епоса на скандинавските народи

НАЙ-ВИСОКИТЕ ПЛАНИНИ НА ПЛАНЕТАТА

Откъде идва силата в свещените места

През последните десетилетия около теориите за Местата на Силата са възниквали големи междуособици. Тайните общества водят ожесточена борба за правото на владееие на един или друг източник на Сила. Колкото по-значителен е източникът, толкова по-коварни замисли и интриги го заобикалят.

Ще опитаме да намерим обяснение за аномалиите – сред планината от плевели да намерим зърно от истината, което да даде в бъдеще чудесни кълнове. При това пътя ще намери само този, който върви напред, и не греши онзи, който предпочита бездействието. И така, да се обърнем към теорията за паралелните пространства. Спомнете си Йон Тихий³, героя на великия Лем⁴, и една от планетите, където живеели симпатични същества, които с помощта на таблетки се пренасяли в щастливото минало. А героите на Робърт Асприн⁵, неговите закачливи „Митични приключения“, участниците в които като у дома си преминават във всевъзможни измерения, напomniaщи други планети?

Но нали предтечата, първоосновата на въображаемите книжни светове се е взела от живота. И в тях далеч не винаги ще се намери рационално зърно, но все пак в тази книга ще разкажем най-реалистичните истории. Ако можеше да се

³ **Йон Тихий** (*Ijon Tichy*) – измислен персонаж, космонавт и изследовател, герой в много произведения на полския писател Станислав Лем. Бел. прев.

⁴ **Лем** – Станислав Лем. Бел. прев.

⁵ **Робърт Лин Асприн** (*Robert Lynn Asprin*) – американски писател на научна фантастика и фентъзи. Бел. прев.

пренасяме поне в близкото минало и да променяме неумолимия ход на бъдещето и настоящето така, както понякога смело извършват това на страниците на своите съчинения писателите!

На 14 юли 1911 година от римската железопътна гара потеглил специален влак, организиран от фирмата „Санети“, а пасажерите били богати италианци. Сто и шестдесет пътници разглеждали забележителностите около новия участък на пътя. Влакът приближавал особено дългия, според разбиранията на XX век, един километър тунел. И изведнъж започнало да става нещо ужасно. Според свидетелствата на двама пътници, успели да скочат в движение от влака, изведнъж се спуснала млечно-бяла мъгла, която с приближаването на влака до тунела ставала все по-гъста, превръщайки се в лепкава течност. Влакът навлязъл в тунела и... изчезнал.

Отначало всички предполагали, че вероятно влакът е заседнал в тунела. Но разследването не дало никакви резултати, защото в тунела влак просто нямало! Три дни го търсили по всички околни железопътни гари и коловози, но след това обявили пътниците за безследно изчезнали. Започнало разследване, към което били привлечени най-големите умове в онези години – специалният статус на пътниците не позволявал да се потули делото или да се изфабрикува каквото и да било обяснение. Дори бил построен специален тунел, в който се провели различни експерименти, за да се разбере какво може да се е случило с композицията. Но всичко било напразно. С времето хората забравили за изчезналия влак, а когато избухнала Първата световна война, вече изобщо не им било до това. Тунелът, в който изчезнал влакът, бил зазидан, а фирма „Санети“ продължила бизнеса си, удобно загърбвайки този неудобен казус. Типичен маниер на поведение за мнозина – ако не можеш да разбереш и обясниш нещо, по-добре се дистанцирай от него.

Едва през 1926 година някакъв роднина на един от пътниците във влака, който не можел да се примири със случи-

лото се, разровил странната история. Работата е там, че през 1845 година в Мексико се намерили 104 италианци, които заявили, че са пристигнали с влак от Рим. Без много да му мислят, изпратили тези граждани в психиатрична лечебница, където след време всички починали от старост. Очевидци отбелязали странните дрехи и предмети, които носели пътешествениците – те изобщо не съответствали на 40-те години на XIX век. Казват, че някои от тези предмети са се запазили и днес, а върху една табакера могли да се видят полуизтрити цифри – „1907“.

Но това били пътниците. А какво се е случило с влака? И тук се сблъскваме с още по-необикновена и загадъчна история. Защото на гарата в Мексико такъв влак нямало. Затова пък и до днес някои го виждат в различни страни на различни железопътни линии. Очевидците го описват практически еднакво: старинен парен локомотив с кабина за машиниста, три пътнически вагона с плътно затворени прозорци и полуотворени врати. Влакът можел да се движи не само по железопътните релси, но и там, където някога е имало (и после премахнати) релси. Виждали са го в Германия, Русия, Румъния, Индия и, разбира се, в Италия. Композицията се появявала отникъде и изчезвала в нищото. По правило, появата ѝ винаги се съпровождала с онази същата белезникава студена и лепкава мъгла. Намирали се смелчаци, които рискували да скочат във влака, но след това и те безследно изчезвали. Дали с нещо не напомнят съдбата на „Летящият холандец“?

Как е реагирала на описаните събития така наречената научна общественост? Както винаги – предпочитала да дава вид, че нищо особено не се е случило. В най-лошия случай наричала влака мит. В най-добрия – опитвала се да даде научно обяснение, представяйки събитията като „черни дупки“ във времеовото поле, през които се е промъкнал призрачният влак. Възможно е второто обяснение да се явява като частично разгадаване.